

Ks.br.48/2009

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Slavke Vukčević, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Dulović Jovana i Ramović Dragana, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Vinke Rakočević, u krivičnom predmetu protiv optuženih **Š. Ž.**, kojeg brani branilac Žugić Sreten, advokat iz Žabljaka i **S. B.**, kojeg brani branilac Labud Šljukić, advokat iz Nikšića, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.4 u vezi st.1 i 3 KZ RCG i krivičnog djela falsifikovanje službene isprave iz čl.227 st.3 u vezi st.2 KZ RCG, postupajući po optužnici Višeg tužioca Podgorica Kt.br.72/03, koju je na glavnom pretresu zastupala Lidija Vukčević, zamjenik Specijalnog tužioca, nakon održanog glavnog pretresa zaključenog dana 05.07.2010.godine u prisustvu zastupnika optužbe, optuženih i branilaca optuženih, nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je dana 07.07.2010.godine i javno objavio

P R E S U D U**I****Optuženi:**

1. **Š. Ž.**, rođen u Š., sa prebivalištem u N.- ul..D. B. br.6, državljanin Crne Gore, diplomirani pravnik, oženjen, otac troje djece, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Danilovgradu K.br.96/94 od 13.11.1998.godine, zbog kriv. djela iz čl.117 st.4 u vezi čl.172 st.3 u vezi st.1 na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine.

2. **S. B.**, rođen u N., sa prebivalištem u mjestu rođenja-ul. V P. 8B, državljanin Crne Gore, diplomirani ekonomista, oženjen, lošeg imovnog stanja, ranije neosuđivan.

K R I V I S U**Zato što su:**

Optuženi **Š. Ž.**, u svojstvu odgovornog lica i to direktora AD "K." sa sjedištem u N. dana 13.02.2002.godine u službenu ispravu - odluku organa upravljanja broj 58/01 unio neistinite podatke da je Upravni odbor na trećoj sjednici od 09.02.2002.godine odlučio da se putem specijalne aukcije prodaju dvije parcele Društva sa najnižom prodajnom cijenom od 15 DM i ovjerio je svojim potpisom i službenim pečatom Društva, iako je cijena zemljišta bila utvrđena u iznosu do 23 DM po 1m² i ovu neistinitu službenu

ispravu upotrijebio u službi kao da je istinita prilikom prodaje parcela br.2 površine 2.978 m² i br.4 površine 3.248 m² upisanih u listu nepokretnosti br.738 KO Nikšić, izvršene dana 16.05.2002.godine, a optuženi S. B., u svojstvu odgovornog lica i to predsjednika Upravnog odbora AD "K." sa sjedištem u N. u julu 2002.godine svojim potpisom i službenim pečatom Društva, ovjerio službene isprave-odluku sa sjednice Upravnog odbora broj 259/1 od 04.07.2002.godine i Ugovor o dodjeli sredstava broj 261 od 05.07.2002.godine sa neistinitom sadržinom da se iznos od 20.000 eura dodjeljuje optuženom Š. Ž. u svrhu rješavanja stambenog pitanja, ne unoseći važan podatak da se sredstva dodjeljuju kao kredit

- čime su izvršili krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl.414 st.3 u vezi st. 1 i 2 Krivičnog zaK.ka

Pa im sud primjenom navedene zakonske odredbe, te članova 2,4,5,32,36,42,52,53 i 54, te primjenom članova 199, 202 i 364 ZaK.ka o krivičnom postupku izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom im prethodno utvrđuje kazne zatvora i to optuženom Š. Ž. kaznu zatvora u trajanju od **8 (osam) mjeseci** a optuženom S. B. kaznu zatvora u trajanju od **6 (šest) mjeseci**, i istovremeno određuje da se iste neće izvršiti ako osudjeni za vrijeme od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne učine novo krivično djelo.

Dužni su optuženi da u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude uplate ovom sudu na ime troškova krivičnog postupka solidarno iznos od 100,00 eura, a pojedinačno optuženi Š. Ž. iznos od 430,00 eura i optuženi S.B. iznos od 100,00 eura, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

- II -

Optuženi:

Š. Ž., sa podacima kao u stavu I izreke presude i

S. B., sa podacima kao u stavu I izreke presude

Na osnovu čl.363 st.1 tač.1 ZKP-a

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da su:

Tokom 2002.godine u Nikšiću u svojstvu odgovornih lica i to: Š. Ž. u svojstvu direktora AD "K." sa sjedištem u Nikšiću, a S.B. u svojstvu predsjednika Upravnog odbora tog Društva, iskorišćavanjem svog službenog položaja pribavili i to: Š.Z. sebi, a S.B. drugom - Š. Ž. korist, a navedenom društvu nanijeli štetu na način što je prethodno Š.Z. dana

13.02.2002.godine u odluku organa upravljanja br. 58/01 unio da je Upravni odgovor na trećoj sjednici 09.02.2002.godine odlučio da se putem specijalne aukcije prodaje dvije parcele Društva sa najnižom prodajnom cijenom od 15 DM i ovjerio je svojim potpisom i službenim pečatom društva, iako je cijena zemljišta bila utvrđena u iznosu od 23 DM po jednom metru kvadratnom i navedenu odluku upotrijebio prilikom prodaje parcela broj 2 površine 2.978 m² i broj 4 površine 3.248 m² upisanih u listu nepokretnosti broj 738 KO Nikšić, izvršene dana 16.05.2002.godine, zatim dana 04.07.2002.godine, po dogovoru sa S.B.om na sjednici Upravnog odbora društva podnio zahtjev za dodjelu sredstava za rješavanje stambenog pitanja u iznosu od 20.000 eura, prikrivajući gubitak u poslovanju društva koji je na dan 30.06.2002.godine iznosio 137.348,39 eura, pa je Upravni odbor odlučio da mu dodijeli stambeni kredit u navedenom iznosu nakon čega je S.B. u julu 2002.godine svojim potpisom i službenim pečatom društva ovjerio odluku sa navedene sjednice Upravnog odbora br.259/1 od 04.07.2002.godine i Ugovor o dodjeli sredstava broj 261 od 05.07.2002.godine, da se iznos od 20.000 eura dodjeljuje Š. Ž. u svrhu rješavanja stambenog pitanja, ne unoseći da se navedena sredstva dodjeljuju kao kredit, pa je okrivljeni Š.Z. na osnovu ovih isprava, iz sredstava sa računa društva ostvarenih prodajom nekretnina i namijenjenih samo za opremu društva i izmirenje dospjelih obaveza prema drugim pravnim licima, podigao kao lična primanja 20.000 eura i time sebi a S.B. Š.u, pribavili navedenu imovinsku korist

- čime bi izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st. 1 i 2 Krivičnog zakonika.

Shodno čl.212.ZKP-a ovlašćeni predstavnik oštećenog AD "K." iz Nikšića se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuje na parnicu.

Troškovi krivičnog postupka u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje krivice optuženih za ovo krivično djelo padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Višeg tužioca u Podgorici Kt.br.72/03 od 06.05.2003.godine optuženima Š. Ž.u i S.B.u je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.216 st.4 u vezi st. 1 i 3 KZ RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl.227 st. 3 u vezi st. 2 KZ RCG, te na glavnom pretresu zastupnik optužbe, zamjenik ODT iz Nikšića izmijenila je pravnu kvalifikaciju optužbe stavljajući optuženima na teret izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st. 1 i 2 Krivičnog zaK.ka u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl.414 st.3 u vezi st. 1 i 2 Krivičnog zaK.ka. Konačno u završnoj riječi, dana 05.07.2010.godine zastupnik optužbe je precizirala činjenični opis dispozitiva optužnice na način što je u sedmom redu odozgo dispozitiva poslije imena "Š.Z." unio riječi "dana 13.02.2002.godine"; u osmom redu odozgo poslije riječi "upravljanja" unio riječi "broj 58/1", zatim na drugoj stranici u drugom redu poslije imena "Boris" unio riječi "u julu 2002.godine", u četvrtom redu odozgo poslije broj "259/1" unio riječi "od 04.07.2002.godine"; u šestom redu odozgo umjesto riječi "nepovratno, a ne kao kredit" unio riječi "Š. Ž.u u svrhu rješavanja stambenog pitanja, ne unoseći važan podatak

da se sredstva dodjeljuju kao kredit", pri čemu je pravna kvalifikacija ostala neizmijenjena. U završnoj riječi je u cjelosti ostala pri preciziranoj optužnici, smatrajući da je tokom postupka na nesumnjiv način utvrđeno da su optuženi Š.Z. i S.B. izvršili krivična djela koja su im stavljena na teret, te da je njihova odbrana neosnovana i sračunata na izbjegavanje krivice, jer je u suprotnosti sa svim provedenim dokazima na glavnom pretresu. Naime, iz finansijske dokumentacije, kao i nalaza i mišljenja sudskog vještaka finansijske struke proizilazi da nije postojala odluka Upravnog odbora da se zemljište tj. placevi preduzeća "K." prodaju po cijeni od 15 DM po 1m2, niži je o tome raspravljano na trećoj sjednici upravnog odbora od 09.02.2002.godine, kako je to navedeno u odluci već je kao cijena 1m2 zemljišta utvrđena na iznos od 23 DM, zbog čega je nesporno utvrđeno da su u Odluku br.58/1 od 13.02.2002.godine unijeti neisistiniti podaci da je Upravni odbor navedenog preduzeća donio odluku da se zemljište proda po cijeni od 15 DM, koju odluku je prema sopstvenom priznanju ovjerio svojim potpisom i pečatom optuženi Š.Z.. Takodje, iz iskaza saslušanih svjedoka-članova upravnog odbora preduzeća "K." proizilazi da je upravni odbor na sjednici od 04.07.2002.godine donio odluku da se iznos od 20.000 eura dodijeli Š. Ž.u kao kredit za rješavanje stambenog pitanja, što proizilazi i iz finansijske dokumentacije, kao i nalaza i mišljenja sudskog vještaka finansijske struke. Stoga je i u ovom dijelu nesporno utvrđeno da je optuženi S.B. u službene isprave, i to odluku i ugovor unio neistinite podatke odnosno nije unio važan podatak da se označeni novčani iznos optuženom Š.u na ime rješavanja stambenog pitanja dodjeljuje kao kredit. Imajući u vidu prednje, zastupnik optužbe nalazi da je tokom postupka dokazano da su optuženi izvršili krivična djela koja im se stavljaju na teret, iz kojih razloga je predložila da ih sud ogласi krivim i osudi po zakonu.

Optuženi Š.Z. je u svojoj odbrani negirao izvršenje krivičnih djela koja su mu optužbom stavljena na teret, te u bitnom naveo da je u oktobru mjesecu 2001.godine imenovan za direktora preduzeća AD "K."sa sjedištem u Nikšiću, dok je S.B. bio predsjednik upravnog odbora tog društva, a članovi: M. A., M. S., M. M. i V. S.. Takođe je naveo da je preduzeće AD "K." postalo pravni sledbenik preduzeća DD "K.", od kojeg preduzeća su formirana preduzeća AD "K." čiji je direktor bio on i preduzeće FLZK, da je prilikom diobe njegovo preduzeće dobilo i određenu imovinu čijom prodajom bi se izmirila potraživanja prethodnog preduzeća što je dogovoreno i programom o segmentaciji i da se novac od prodate imovine dijeli na ta dva preduzeća, pa je upravni odbor preduzeća čiji je on bio direktor, donio odluku da se prodaju dvije parcele vlasništvo preduzeća i to parcela br.2, površine 2978 m2 i parcela br. 4, površine 3248 m2, koje su bile u Nikšiću po 15 DM, za 1 m2, koja prodaja je izvršena dana 16.05.2002.godine preko Savjeta za privatizaciju RCG. Dalje je naveo da je dana 04.07.2002.godine podnio zahtjev Upravnom odboru preduzeća AD "K." za dodjelu sredstava za rješavanje njegovog stambenog pitanja u iznosu od 20.000 €, pa je Upravni odbor donio odluku da mu se dodijele sredstava u tom iznosu, iako je u to vrijeme gubitak poslovanja tog društva iznosio oko 130.000 €, koju odluku Upravnog odbora je potpisao S.B. kao predsjednik Upravnog odbora, kao i ugovor o dodjeli tog novca, pa je podigao novac sa žiro-računa preduzeća, koji je i upotrijebio za adaptaciju svog stana. Takodje je naveo da se ne može sjetiti da li je svojim potpisom i pečatom ovjerio bilo kakvu odluku o prodaji te dvije parcele, kao i da mimo odluka Upravnog odbora ništa nije uradio.

Na glavnom pretresu je pojasnio da u njegovim postupcima nije bilo protivpravne radnje, budući da je o dobijanju kredita odlučeno na sjednici, što se utvrđuje iz izjava članova upravnog odbora, kao i da je cijena po kojoj je prodana predmetna parcela odgovarala tadašnjoj tržišnoj vrijednosti, što je utvrđeno iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, smatrajući da je predmetnu prodaju izvršio u skladu sa zakonom i trenutnom tržišnom vrijednošću tog zemljišta, a sve u ime i za interes većinskog vlasništva koji je bio Fond za razvoj, jer je u tom pravcu R. B. uputio dopis preduzeću da cijena tog preduzeća bude upravo onako kako je i prodato, a da je osim toga postojala mogućnost da se i do 50% umanja cijena vrijednosti od one koja je ponuđena, a što u konkretnom slučaju nije urađeno već za nekih 20%, jer je prodaja bila već treći put ponuđena. Nije se mogao sa preciznošću izjasniti do kada je navedene poslove obavljao, a misli negdje do kraja 2002.godine odnosno do početka 2003.godine, a takode se ne sjeća da li je na sjednici upravnog odbora donijeta odluka vezano za prodaju zemljišta po cijeni od 15 DM ili je tu odluku donio samostalno kao direktor, ali u svakom slučaju, vlasnici su bili upoznati o činjenici da će se prodaja izvršiti po cijeni od 15 DM, što znači da su i svi članovi Upravnog odbora morali biti upoznati sa takvom odlukom, a osim toga imao je nalog od vlasničke strukture da se prodaja izvrši upravo po cijeni od 15 DM. Dakle, ne sjeća se da li su članovi Upravnog odbora o ovom bili upoznati na sjednici Upravnog odbora, ali je sve urađeno u zakonskim rokovima i oni su o ovom sigurno imali saznanja. Nije sporio da je dobio 20.000 DM na ime adaptacije porodičnog stana, koji je njegova porodica već posjedovala, iako je u zahtjevu naveo da su mu ista sredstva potrebna za kupovinu stana. Inače, kao direktor radio je u AD "K." oko godinu ipo dvije. Sredstva u iznosu od 20.000 DM, koja su prema nalogima blagajne podignuta i njemu dodijeljena, upravo čine dio sredstava koja su dobijena od prodaje zemlje, a naloge blagajni je potpisao on kao odgovorno lice, pri čemu je postojala odluka AD "K." da u trenutku kada dođe do prodaje parcele ta sredstva budu namjenska za neisplaćene dažbine za vodu, struju i slično. U međuvremenu je došlo do odvajanja još jednog preduzeća i donijeta odluka da 70% od novca koji je dobijen prodajom, a što je i učinjeno, se prebaci preduzeću "F l. z. k." koja je poslovala u istom dvorištu gdje se nalazi i AD "K.", a od preostalog iznosa novca koji je isplaćen "K.", njemu je ostalo 20.000 DM, te su izmirene druge obaveze za povezivanje radnog staža, za isplate jubilarnih nagrada i slično. U završnoj riječi je izjavio da u cjelosti prihvata završnu riječ svog branioca, te istakao da smatra da mu shodno izmjenama Zakona ne može biti stavljeno na teret krivično djelo zloupotreba službenog položaja, kao i da u njegovim preduzetim radnjama nema protivpravnog postupanja.

Branilac optuženog Š. Ž. u završnoj riječi je naveo da smatra da njegov branjenik nije učinio krivično djelo za koje se tereti niti je to utvrđeno provedenim dokazima već naprotiv iz mišljenja vještaka finansijske struke se utvrđuje da nije bilo narušeno finansijsko poslovanje preduzeća. Takodje je istakao da je postojala stalna komunikacija sa vlasničkim strukturama, kao i da je optuženi bio direktor preduzeća, dakle odgovorno, a ne službeno lice, te da u svakom slučaju nije protivzak.to postupao, pa je predložio sudu da optuženog oslobodi od optužbe.

Optuženi S.B. je u svojoj odbrani negirao izvršenje krivičnih djela koja su mu stavljena na teret, te u bitnom naveo da je početkom 2001.godine bio član Upravnog odbora preduzeća AD "K." iz Nikšića, a kasnije i predsjednik Upravnog odbora, da su od preduzeća "K." nastala dva preduzeća AD "K." čiji je direktor bio Š.Z. i preduzeće FZLK, koja podjela je izvršena nakon svojinske i upravljačke transformacije shodno programu segmentacije, da je u januaru 2002.godine održan sastanak povodom štrajka radnika, na kojem je dogovoreno da se Š.Z. kao direktor AD "K." ovlašćuje da izvrši prodaju dvije parcele br.2 i br.4 i da se prodajom tih parcela izmire lični dohoci radnika FZLK, dok kasnije u vezi sa prodajom tih parcela nije imao drugih saznanja. Dalje je naveo da je na sjednici Upravnog odbora tog preduzeća od 04.07.2002.godine donesena Odluka da se Š. Ž. na ime rješavanja njegovih stambenih potreba dodijele novčana sredstva u iznosu od 20.000 eura, s tim što nije precizirano da li su to nepovratna sredstva ili u obliku kredita, koju Odluku, kao i Ugovor o dodjeli sredstava koji je donešen na osnovu te odluke, je potpisao, te da u to vrijeme nije znao kakvo je stanje na žiro-računu preduzeća, nakon čega je kasnije Š.Z. sa žiro-računa preduzeća podigao ta sredstva. Takođe je naveo da je on, kao i ostali članovi Upravnog odbora, bio mišljenja da se ta sredstva Šestoviću dodjeljuju bezpovratno za rješavanje njegovog stambenog pitanja, te da između njega i Šestovića nije bilo nikakvog dogovora oko dodjele tih sredstava, niti je bilo šta ovjerio mimo znanja ostalih članova Upravnog odbora. U završnoj riječi je izjavio da prihvata završnu riječ svog branioca.

Branilac optuženog S.B.a u završnoj riječi je u bitnom naveo da njegov branjenik nije učinio nikakvo krivično djelo. Naime, u kritičnom periodu bio je član tzv. kolektivnog organa - Upravnog odbora koji ima prevashodno savjetodavnu ulogu, a sam optuženi S.B. za posao koji je obavljao u preduzeću "K." nije primao nikakvu nadoknadu već je radio volonterski, a sve odluke preduzeća "K." radila je pravna služba i direktor preduzeća, ovdje optuženi Š.Z., koji je i sam istakao da ukoliko postoji bilo kakva odgovornost istu ne može snositi optuženi S.B.. U odnosu na završne riječi zastupnika optužbe da je iz odluke koju je potpisao optuženi S.B., izostao važan podatak da je optuženi Š.Z. sredstva dobio kao kredit, istakao je da i takvo izostavljanje iz već pripremljene odluke koju je njegov branjenik potpisao u sebi ne sadrži elemente bilo kojeg krivičnog djela, a takođe nije dokazano postojanje umišljaja u pogledu te bitne činjenice. Konačno je naveo da je oštećeno preduzeće moglo u trenutku kada je optuženom Š. B. prestao radni odnos, pokrenuti parnicu i tražiti povraćaj sredstava koja je dobio na ime rješavanja stambenog pitanja. Predložio je sudu da optuženog S.B.a, shodno čl.353 st.1 tač.3 ZaK.ka o krivičnom postupku oslobodi krivice zbog nedostatka dokaza, kao i da istom budu nadoknađeni troškovi postupka koje je imao radi angažovanja advokata po izboru.

Sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu pročitao iskaz ovlašćenog predstavnika AD "K." Č. O. dat na zapisniku Ki.br.50/03 od 03.04.2003.godine, pročitao iskaz svjedoka M. A. dat na zapisniku Ki.br.50/03 od 03.04.2003.godine, pročitao iskaze svjedoka M. S. dat na zapisniku Ki.br.50/03 od 03.04.2003.godine, pročitao iskaz svjedoka M. M. dat na zapisniku Ki.br.50/03 od 03.04.2003.godine, pročitao iskaz svjedoka V. S. dat na zapisniku Ki.br.50/03 od 04.04.2003.godine, pročitao Odluku AD "K." iz Nikšića, pročitao odluku AD "K." iz Nikšića br.58/1 od 13.02.2002.godine,

pročitao zapisnik sa treće sjednice Upravnog odbora AD K. br.460 od 26.02.2001.godine, pročitao izvještaj o poslovanju K. konfekcije AD iz Nikšića na dan 13.06.2002.godine zaveden pod br. 5388 od 26.12.2002.godine, pročitao službenu zabilješku AD "FLZK" iz Nikšića br.43 od 30.10.2002.godine, pročitao odluku DD "K." Nikšić br.3347 od 15.12.1998.godine, pročitao ugovor o regulisanju međusobnih prava i obaveza zaključen između DD K. i DD FLZK zaveden kod Konfekcije K. pod brojem 61 od 19.01.1999.godine, pročitao sporazum zaključen dana 11.01.2002.godine između AD K. konfekcije i AD "FLZK" Nikšić, pročitao zapisnik sa druge sjednice Upravnog odbora AD K. iz Nikšića br.259 od 05.07.2002.godine, pročitao zaključke sa sastanka predsjednika Opštine Nikšić direktor AD K. konfekcije i AD FLZK br.1 od 09.01.2002.godine, pročitao odluku AD K. konfekcije br.259/1 od 04.07.2002.godine, pročitao ugovor AD K. konfekcija br.261 od 05.07.2002.godine o dodjeli sredstava Š. Ž., pročitao zahtjev Š. Ž. prodnijet Upravnom odboru AD K. konfekcija br.226 od 24.06.2002.godine, pročitao zapisnik Komisije za aukciju - Savjeta za privatizaciju br.03-283 od 16.05.2002.godine, pročitao ugovor o kupoprodaji zaključen 10.06.2002.godine između AD K. konfekcija i DOO Plus commerce, pročitao zapisnik Savjeta za privatizaciju - Komisije za aukciju br.03-282 od 16.05.2002.godine, pročitao ugovor zaključen 29.05.2002.godine između AD K. konfekcija i V. K. iz Nikšića, pročitao rješenje Direkcije javnih prigoda - Filijala Nikšić - Odjeljenja za neposrednu kontrolu br.03/2-4-14/33 od 14.02.2003.godine, pročitao program segmentacije DD K. Nikšić od 15.12.1998.godine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke V. Š. dat u predmetu Ki.br.50/03 od 21.04.2003.godine i njegovo izjašnjenje dato na glavnom pretresu od 02.06.2008.godine, izvršio uvid u analitičku karticu glavne knjige od 26.11.2002.godine, konto 80203 - stambeni kredit Š. Ž., uvid u izvještaj blagajne br.105 od 05.07.2002.godine, br.106 od 12.07.2002.godine, br.110 od 19.07.2002.godine, br.125 od 02.08.2002.godine, br.114 od 22.07.2002.godine i nalog bez broja od 25.07.2002.godine sačinjeni na ime Š. Ž. sa naznakom "Stambeni kredit po ugovoru", izvršio uvid u izvještaj o promjenama i stanju sredstava na računu K. konfekcije na dan 05.07.2002.godine, izvršio uvid u Statut AD K. konfekcija Nikšić iz 2002.godine, uvid u pravnilik o rješavanju stambenih potreba zaposlenih zaveden pod br.2445 od 15.12.1997.godine, pročitao izvod iz kaznene evidencije Uprave policije Odjeljenje UP Šavnik br.243 od 29.06.2010.godine za optuženog Š. Ž.a i izvod iz kaznene evidencije UP PJ Nikšić br.1219 od 24.06.2010.godine za optuženog S.B.a.

Iz sadržine iskaza predstavnika oštećenog preduzeća AD "K." Ć. O. utvrđeno je da su od preduzeća DD "K." nastala dva preduzeća i to: AD "K." čiji je direktor bio Š.Z. od 2001.godine do 2002.godine i preduzeće FZLK, kojom transformacijom su obaveze preduzeća DD "K." prešle na preduzeće AD "K.", da joj kao zaposlenom radniku preduzeća AD "K." nije poznato kako i na koji način su donesene odluke o prodaji dvije parcele koje su bile vlasništvo društva, a koje su prodane preduzeću "P. C." iz Nikšića, izvjesnom K.u iz Nikšića, a takodje joj nije poznato kako i na koji način je donesena odluka Upravnog odbora da se Š. Ž.u na ime stambenog kredita dodijeli iznos od 20.000 €.

Iz sadržine iskaza svjedoka M. A. proizilazi da je tokom 2002.godine bio član Upravnog odbora u preduzeću AD "K." iz Nikšića, čiji je direktor tada bio Š.Z., da je

predsjednik Upravnog odbora tog preduzeća bio S.B., da je na jednoj od sjednica Upravnog odbora donijeta odluka da se Š. Ž. za rješavanje stambenog pitanja dodijele novčana sredstva u iznosu do 20.000 eura, da se nije raspravljalo o tome da li mu se sredstva dodjeljuju nepovratno ili u obliku kredita, te da su svi članovi Upravnog odbora glasali za takvu odluku, ali mu nije poznato kada je i na koji način Š.Z. podigao ta sredstva.

Iz sadržine iskaza svjedoka M. S. proizilazi da je bio član Upravnog odbora preduzeća AD "K." i preduzeća FZLK, koja preduzeća su nastala od prethodnog preduzeća "K.", da mu je poznato da je preduzeće AD "K." trebalo da izvrši prodaju dvije nekretnine, a da li su prodane ispod utvrđene cijene nije mu poznato, niti je o tome raspravljano na sjednicama Upravnog odbora i da je savjet za privatizaciju Vlade Crne Gore trebalo da da saglasnost za takvu prodaju. Dalje proizilazi da je na jednoj od sjednica Upravnog odbora preduzeća AD "K." donijeta odluka da se Š. Ž. u koji je bio direktor preduzeća AD "K." dodijele novčana sredstva u iznosu od 20.000 eura za rješavanje njegovog stambenog pitanja, za koju odluku je i on kao član Upravnog odbora glasao, ali mu nije poznato kada je i na koji način je Š.Z. podigao odobreni iznos.

Iz sadržine iskaza svjedoka M. M. proizilazi da je u preduzeću AD "K." Nikšić zaposlena od 1999.godine, da je 2002.godine bila član Upravnog odbora tog preduzeća, kao predstavnik radnika preduzeća, da je na jednoj sjednici Upravnog odbora donijeta odluka da se Š. Ž. dodijele novčana sredstva u iznosu od 20.000 eura radi rješavanja njegovog stambenog pitanja, te da joj nije poznato kako i na koji način je Š.Z. podigao taj novac.

Iz sadržine iskaza svjedoka V. S. proizilazi da je 2002.godine bio član Upravnog odbora u preduzeću AD "K.", da je predsjednik Upravnog odbora bio S.B. a direktor preduzeća Š.Z., kao i da je na jednoj sjednici Upravni odbor donio odluku da se S.B. odobre novčana sredstva u iznosu od 20.000 eura radi rješenja njegovog stambenog pitanja, a za koju odluku su glasali svi članovi Upravnog odbora. Takođe je istakao da su po njegovom mišljenju navedena sredstva S.B. dodijeljena bezpovratno, te da mu nije poznato na koji način je Šestović ta sredstva i podigao.

Iskaze saslušanih svjedoka M. A., M. S., M. M. i V. S., sud je cijenio kao istinite i objektivne, a isti nijesu dovedeni u sumnju dokazima provedenim na glavnom pretresu.

Odlukom preduzeća "K. konfekcija" AD iz Nikšića broj 58/1 od 13.02.2002.godine utvrđeno je da je Upravni odbor društva na trećoj sjednici održanoj dana 09.02.2002.godine donio Odluku o prodaji zemljišta putem specijalne aukcije, i to dvije parcele zemljišta po najnižoj prodajnoj cijeni od 15 DM po 1m², što za parcelu br.2 površine 2.978 m² iznosi 44.670 DM ili 22.839,41 eura, a za parcelu br.4, površine 3.248 m² iznosi 48.720 DM ili 24.910,14 eura.

Iz zapisnika Komisije za aukciju-savjeta za privatizaciju Vlade RCG br.o3-283 od 16.05.2002.godine utvrđuje se da je dana 16.05.2002.godine održana aukcija, te da je predmet iste dio imovine-zemljište AD "K. konfekcija" Nikšić parclea br. 4, površine

3.248 m², upisane u listu nepokretnosti br. 738 KO Nikšić. Takođe je utvrđeno da ni poslije trećeg poziva voditelja aukcije niko od učesnika aukcije nije istakao ponudu na početnu cijenu predmeta aukcije, zbog čega je početno nadmetanje proglašeno neuspjelim, pa je započeto nadmetanje putem specijalne aukcije, na osnovu odluke Upravnog odbora vlasnika br.58/1 od 13.02.2002.godine, te da je navedena parcela prodana preduzeću "Plus comerc" iz Nikšića za iznos od 24.910,14 eura, a na osnovu čega je i zaključen Ugovor o kupoprodaji dana 10.06.2002.godine između AD "K. konfekcija" iz Nikšića i preduzeća "P. C." DOO iz Nikšića, a što je utvrđeno uvidom u Ugovor o kupoprodaji AD "K. konfekcija" br.205 i DOO "P. C." br.666 od 10.06.2002.godine koji je Ugovor i ovjeren u Osnovnom sudu Nikšić pod br.3527/02 od 10.06.2002.godine.

Iz zapisnika Komisije za aukciju-Savjeta za privatizaciju Vlade RCG br.03-282 od 16.05.2002.godine utvrđeno je da je dana 16.05.2002.godine održana aukcija i da je predmet iste dio imovine-zemljišta AD "K." konfekcija Nikšić, parcela br.2, površine 2.978 m², upisana u list nepokretnosti br. 738 KO Nikšić. Takođe je utvrđeno da ni poslije trećeg poziva voditelja aukcije niko od učesnika aukcije nije istakao ponudu na početnu cijenu predmeta aukcije, zbog čega je početno nadmetanje proglašeno neuspjelim, pa je započeto nadmetanjem putem specijalne aukcije, a na osnovu odluke Upravnog odbora vlasnika br.58/1 od 13.02.2002.godine, te da je navedena parcela prodana kupcu K. V. za iznos do 22.839,41 eura, na osnovu čega je i zaključen Ugovor o kupoprodaji dana 29.05.2002.godine između preduzeća AD "K. konfekcija" iz Nikšića, kao prodavca i K. V. iz Nikšića, kao kupca, a što je utvrđeno na osnovu tog ugovora br.193 od 29.05.2002.godine, ovjerenog u Osnovnom sudu u Nikšiću Ov.br.3592/02 od 13.06.2002.godine.

Iz zapisnika sa druge sjednice Upravnog odbora AD "K. konfekcija" iz Nikšića br.259 od 05.07.2002.godine se utvrđuje da je održana sjednica Upravnog odbora tog preduzeća dana 04.07.2002.godine, kojoj su prisustvovali članovi Upravnog odbora, i to S.B., kao predsjednik Upravnog odbora, M.S., V.S., M.A. i M.M., kao članovi upravnog odbora, te da je na istoj sjednici u svojstvu generalnog direktora društva prisustvovao i Š.Z.. Na istoj sjednici je donijeta odluka o dodjeli sredstava S.B. - generalnom direktoru AD "K. konfekcija" u iznosu od 20.000 eura, a u svrhu rješavanja stambenog pitanja.

Iz Odluke AD "K. konfekcija" Nikšić br.259/1 od 04.07.2002.godine utvrđeno je da je Upravni odbor tog društva na II sjednici održanoj dana 04.07.2002.godine donio odluku o dodjeli sredstava S.B. u iznosu od 20.000 eura u svrhu rješavanja njegovog stambenog pitanja, dok je Ugovorom o dodjeli sredstava br.261 od 05.07.2002.godine utvrđeno da na osnovu odluke Upravnog odbora AD "K. konfekcija" br.259/1 od 04.07.2002.godine preduzeće AD "K. konfekcija" dodjeljuje finansijska sredstva u iznosu od 20.000 eura S.B. radi rješavanja njegovog stambenog pitanja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, V.Š. od 21.04.2003.godine utvrđeno je da je izvršen diobeni balans između dva novoformirana preduzeća, i to postojeće preduzeće AD "K." Nikšić i novoformirano preduzeće koje je proisteklo iz postojećeg AD FIZK Nikšić, tako da je novoformiranom preduzeću AD FIZK pripadne 68% od

sredstava pribavljenih prodajom nekretnina, a ostatak od 32% da pripadne preduzeću AD "K.", koja sredstva, shodno čl. 4 Ugovora br.61 od 19.01.1999.godine su trebala biti usmjerena na izmirenje dotadašnjih obaveza preduzeća AD "K." Nikšić, za opremanje proizvodne hale i skladišta, adaptaciju kancelarijskog prostora, dok bi se preostali dio podijelio po predviđenom programu. Dalje je utvrđeno da je Savjet za privatizaciju AD "K." Nikšić donio odluku da početna cijena prodaje zemljišta bude 23 DM po m², te da je dopisom br.44 od 04.02.2002.godine Š.Z. obavijestio Savjet za privatizaciju da nije saglasan za bilo kakav popust na procjenjenu vrijednost gradskog građevinskog zemljišta, koja je tada važila na teritoriji KO Nikšić - 23 DM po m², da bi 13.02.2002.godine donio odluku o prodaji zemljišta putem specijalne aukcije po najnižoj prodajnoj cijeni 15 DM po m². Nakon uvida u poslovnu dokumentaciju AD "K." Nikšić i pregleda zapisnika sa sjednice Upravnog odbora koja je održana 09.11.2001.godine, iz koje sadržine zapisnika iste sjednice se vidi da nije bilo nikakve rasprave o prodaji zemljišta putem specijalne aukcije, da je direktor preduzeća Š.Z. sačinio fiktivnu odluku, koja nije imala pokriće Upravnog odbora, što je evidentno iz citirane odluke da to u njoj nije pominjano. Nadalje je utvrđeno da je Savjet za privatizaciju na osnovu odluke br.58/1 izvršio prodaju parcela gradskog građevinskog zemljišta putem specijalne aukcije po cijeni od 15 DM po 1m², kojom prilikom su se kao kupci parcela pojavili odnosno konkurisali sa uplaćenim depozitom 10% od predračunske vrijednosti parcela koja je iznosila za prvu parcelu 47.749,55 eura a drugu parcelu 73.175,00 eura. S obzirom da je došlo do prodaje zemljišta putem specijalne aukcije (kako to i propisi nalažu za prodaju nekretnina), došlo je do sniženja cijene po 1m², sa 23 DM po 1m² na 15 DM po 1m², a ovo obzirom da prilikom licitiranja se nijesu pojavili kupci koji su ponudili licitiranu cijenu od 23 eura po 1 m², već su ponudili cijenu 15 eura po 1m² i iste parcele i kupili po toj cijeni, pa na osnovu naprijed navedenog vještak smatra da u ovom dijelu nije napravljen privredni prestup jer se licitirana cijena često puta ne podudara sa prodajnom, već naprotiv se traži najbolji ponudilac, koji nuda najveću cijenu na aukciji, što je u konkretnom slučaju i postignuto. Što se tiče spornih odluka koje su donosili optuženi, iz istih se vidi da su ispostavljane, ovjeravane i potpisivane mimo organa upravljanja i da se zaključiti da su odobrena i podignuta sredstva u iznosu od 20.000 eura S.B. isplaćena iz sredstava koja su pribavljena prodajom nekretnina, koja su bila opredijeljena za drugu namjenu, a ista sredstva su mu odobrena kao kredit za individualnu stambenu izgradnju, a ne nepovratno kako je to citirano u fiktivnoj odluci, a što potvrđuje analitička kartica glavne knjige koja nosi konto-račun 80203 stambeni kredit Š. Ž.. Takodje na svim nalozima blagajni za isplatu stoji sadržaj-isplata na ime stambenog kredita po ugovoru br.261 od 05.07.2002.godine i odluci Upravnog odbora 259/1 od 05.07.2002.godine, uz potpis optuženog a bez potpisa blagajnika, odnosno lica koje mu je isplatilo novac. Iz izvoda banke br. 69 od 05.07.2002.godine se vidi da su kupci pomenutog zemljišta uplatili cijenu prodatog zemljišta na žiro-račun preduzeća. Iz izvještaja o poslovanju preduzeća AD "K. konfekcija" br.588 od 30.06.2002.godine se vidi da su na dan 30.06.2002.godine rashodi preduzeća iznosili 211.103,97 eura a prihodi 73.755,58 eura, što znači da je preduzeće na dan prodaje pomenutog građevinskog zemljišta, odnosno dvije prodate parcele bilo u gubitku u iznosu od 137.348,39 eura, te da su sredstva pribavljena od prodatog zemljišta za dio koji je isplaćen S.B., isplaćena mimo odluke organa upravljanja, jer su bila opredijeljena za druge namjene.

Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke sud je cijenio kao jasan, precizan i sačinjen u skladu sa pravilima struke i nauke, pa je istom poklonio punu vjeru.

Cijeneći navode optužbe, odbranu optuženih Š. Ž. i S.B.a, provedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, sud je našao da su optuženi izvršili **krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl.414 st.3 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zaK.ka**, na način u vrijeme i na mjesto kako je to bliže precizirano izrekom presude.

Naime, tokom postupka nesumnjivo je utvrđeno da je optuženi Š.Z., u svojstvu odgovornog lica i to direktora AD "K." sa sjedištem u Nikšiću dana 13.02.2002.godine u službenu ispravu - odluku organa upravljanja broj 58/01 unio neistinite podatke da je Upravni odbor na trećoj sjednici od 09.02.2002.godine odlučio da se putem specijalne aukcije prodaju dvije parcele Društva sa najnižom prodajnom cijenom od 15 DM i ovjerio je svojim potpisom i službenim pečatom Društva, iako je cijena zemljišta bila utvrđena u iznosu do 23 DM po 1m2 i ovu neistinitu službenu ispravu upotrijebio u službi kao da je istinita prilikom prodaje parcela br.2 površine 2.978 m2 i br.4 površine 3.248 m2 upisanih u listu nepokretnosti br.738 KO Nikšić, izvršene dana 16.05.2002.godine, kao i da je optuženi S.B., u svojstvu odgovornog lica i to predsjednika Upravnog odbora AD "K." sa sjedištem u Nikšiću u julu 2002.godine svojim potpisom i službenim pečatom Društva, ovjerio službene isprave - odluku sa sjednice Upravnog odbora broj 259/1 od 04.07.2002.godine i Ugovor o dodjeli sredstava broj 261 od 05.07.2002.godine sa neistinitom sadržinom da se iznos od 20.000 eura dodjeljuje optuženom S.B. u svrhu rješavanja stambenog pitanja, ne unoseći važan podatak da se sredstva dodjeljuju kao kredit.

Naime, optuženi Š.Z. u svojoj odbrani u bitnom nije sporio da je Upravni odbor preduzeća AD "K." Nikšić, čiji je on bio direktor, donio odluku da se prodaju dvije parcele vlasništvo preduzeća, i to: parcela br.2, površine 2.978 m2 i parcela br.4, površine 3.248 m2, po cijeni od 15 DM po m2, koja prodaja je i izvršena dana 16.05.2002.godine u Nikšiću. Polazeći od iznijete odbrane optuženog Š. Ž. u tom dijelu, a cijeneći postupak i proceduru koje su pratile realizaciju njegovih preduzetih aktivnosti usmjerenih na prodaju predmetnih parcela, sud nalazi da je optuženi Š.Z. postupao protivpravno. Naime, iz sadržine odluke br.58/1 od 13.02.2002.godine utvrđeno je da je Upravni odbor društva na III sjednici održanoj dana 09.02.2002.godine donio odluku o prodaji zemljišta putem specijalne aukcije, po najnižoj prodajnoj cijeni od 15 DM po m2, i to parcele zemljišta br.2, površine 2.978 m2 u iznosu od 22.839,41 €, a parcele br.4, površine 3.248 m2 u iznosu od 24.910,14 €. Međutim, uvidom u zapisnik sa III sjednice Upravnog odbora, na koju se optuženi Š.Z. poziva u prednje navedenoj odluci, utvrđeno je da je sjednica održana 09.11.2001.godine, dakle u prethodnoj godini u odnosu na donijetu odluku, te da je ista sjednica održana sa sasvim drugim dnevnim redom i sadržajem donijetih odluka, a ni na koji način nije raspravljano o prodaji spornih parcela putem specijalne aukcije, pri čemu je navedenim radnjama prethodio dopis preduzeća AD "K." iz Nikšića od 04.02.2002.godine, kojim je obaviješten Savjet za privatizaciju da je stvarna cijena zemljišta bila utvrđena u iznosu od 23 DM po m2. U prilog navedenom ide i iskaz predstavnika oštećenog preduzeća Č. O., kojoj nije poznato kako i na koji način su donesene odluke o prodaji dvije sporne parcele, kao ni na koji način je donesena odluka

Upravnog odbora da se optuženom S.B. na ime stambenog kredita dodijele novčana sredstva u iznosu od 20.000 €, a takođe i iskazi saslušanih svjedoka, kao članova Upravnog odbora, prije svega svjedoka M.S.a, koji se izjasnio da mu nije poznato da li su sporne parcele prodane ispod utvrđene cijene, te da o tome nije ni raspravljano na sjednicama Upravnog odbora. Shodno navedenom činjeničnom utvrđenju, koje je potvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke iz kojeg se utvrđuje da je optuženi Š.Z., kao direktor preduzeća AD "K." sačinio fiktivnu odluku koja nije imala pokriće Upravnog odbora, te da u tom pravcu se iz sadržine zapisnika vidi da nije bilo nikakve rasprave o prodaji spornih parcela, imajući u vidu da se neistinitim smatraju oni podaci koji ne izražavaju istinito ono na šta se odnose, nesumnjivo se zaključuje da je optuženi Š.Z. u spornu odluku, na prednje opisani način unio neistinite podatke, a zatim je ovjerio svojim potpisom i službenim pečatom, te u službi upotrijebio kao da je istinita, a ovo imajući u vidu da je na osnovu sporne odluke dana 16.05.2002.godine izvršena prodaja parcele br.2, površine 2.978 m² za iznos od 22.839,41 € i parcele br.4, površine 3.248 m² za iznos od 24.910,14 €, putem specijalne aukcije, što je sud utvrdio uvidom u zapisnike komisije za aukciju - Savjeta za privatizaciju Vlade RCG br.03-283 i br.03-282 od 16.05.2002.godine, ugovor o kupoprodaji Ov.br.3527/02 od 10.06.2002.godine zaključenog između AD "K. konfekcija" i DOO "P. K." i ugovor o kupoprodaji Ov.br.3592/02 od 13.06.2002.godine zaključenog između AD "K. konfekcija" i K. V..

Nadalje, optuženi Š.Z. u svojoj odbrani nije sporio da je dana 04.07.2002.godine podnio zahtjev Upravnom odboru preduzeća AD "K." za dodjelu sredstava za rješavanje stambenog pitanja u iznosu od 20.000 €, nakon čega je Upravni odbor donio odluku da mu se dodijele sredstva u tom iznosu, iako je u to vrijeme gubitak poslovanja tog društva iznosio oko 130.000 €, koju odluku Upravnog odbora, kao i ugovor o dodjeli tog novca je potpisao S.B., kao predsjednik Upravnog odbora, da bi potom podignuti novac upotrijebio za adaptaciju svog stana. Cijeneći njegovu odbranu u tom dijelu, te sadržinu odluke o dodjeli sredstava br.259/1 od 04.07.2002.godine i ugovor o dodjeli sredstava br.261 od 05.07.2002.godine da se sredstva u iznosu od 20.000 € dodjeljuju optuženom S.B. u svrhu rješavanja stambenog pitanja, sud nalazi da u navedenim službenim ispravama nije unijet važan podatak **da se sredstva dodjeljuju kao kredit**, na koji način se zaključuje da je propuštanjem unošenja tog važnog podatka, djelo ostvareno nečinjenjem, što je potvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke, kojim je na osnovu analitičke kartice glavne knjige koja nosi konto - račun 80203 stambeni kredit Š. Ž., utvrđeno da su istom dodijeljena sredstva kao kredit za individualnu stambenu izgradnju. Prednje činjenično utvrđenje nije sporio ni optuženi S.B. u svojoj odbrani kada je naveo da je na sjednici Upravnog odbora tog preduzeća od 04.07.2002.godine donesena odluka da se optuženom S.B. na ime rješavanja stambenih potreba dodijele novčana sredstva u iznosu od 20.000 eura, s tim što nije precizirano da li su to nepovratna sredstva ili u obliku kredita, koju odluku, kao i Ugovor o dodjeli sredstava koji je donešen na osnovu te odluke, je potpisao, ne posjedujući saznanje o stanju na žiro-računu preduzeća u to vrijeme. Ovo potvrđuju i iskazi saslušanih svjedoka, prije svega M. A., koji se izjasnio da se na sjednici Upravnog odbora nije raspravljalo o tome da li se optuženom S.B. sredstva u iznosu od 20.000 € dodjeljuju nepovratno ili u obliku kredita, kao i iskazi svjedoka M.S.a, M. M. i V.S.a, koji su kao članovi Upravnog odbora preduzeća AD "K." glasali za takvu odluku.

Krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl.414 st.3 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zakonika čini odgovorno lice u privrednom društvu, ustanovi ili drugom subjektu, koje između ostalog, u službenu ispravu unese neistinite podatke ili ne unese važan podatak ili svojim potpisom odnosno službenim pečatom ovjeri službenu ispravu sa neistinitom sadržinom, dok krivično djelo iz st.2 ovog člana postoji, između ostalog, kada se neistinita službena isprava upotrijebi u službi kao da je istinita. Dakle, imajući u vidu naprijed citiranu zakonsku odredbu, te utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud nesumnjivo zaključuje da su se u radnjama optuženih ostvarili svi bitni elementi bića krivičnog djela iz čl. 414 st.3 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zaK.ka.

Imajući u vidu činjenično stanje, utvrđeno ocjenom provedenih dokaza, sud nije prihvatio odbranu optuženih da svojim radnjama nijesu postupali protivpravno, već je cijenio kao neargumentovanu, bez uporišta u provedenim dokazima, te sračunatu na izbjegavanje krivice, pa shodno prednje iznijetom, sud nalazi da su optuženi Š.Z. i S.B. u konkretnom slučaju postupali sa direktnim umišljajem, budući da su bili svjesni svih obilježja bića predmetnog krivičnog djela i htjeli njegovo izvršenje.

Sud je izmijenio činjenični opis dispozitiva optužnice na način kako je to precizirano izrekom presude, a shodno naprijed utvrđenom činjeničnom stanju, smatrajući da time nije povrijeđen objektivni identitet između presude i optužbe.

Prilikom odlučivanja o predmetnoj krivično pravnoj zaštiti sud je imao u vidu i ostale provedene dokaze, ali je našao da su isti bez značaja za drugačije odlučivanje u konkretnoj krivično pravnoj stvari.

Sud je prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji cijenio sve okolnosti koje su od uticaja da ista bude manja i veća, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani **optuženog Š. Ž.** našao porodične prilike da je oženjen, otac troje djece i protek vremena od izvršenja krivičnog djela, a od otežavajućih okolnosti našao raniju osudjivanost, što je utvdjeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog Šestović Željka, dostavljen od Uprave policije PJ Nikšić br.243/10-4682 od 25.06.2010.godine kojim je utvrđeno da je osuđivan presudom Osnovnog suda u Danilovgradu K.br.96/94 od 13.11.1998.godine, zbog krivičnog djela iz čl.117 st.4 u vezi čl.172 st.3 u vezi st.1 na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, dok je na strani **optuženog S.B.a** od olakšavajućih okolnosti našao lošu materijalnu situaciju, raniju neosudjivanost i protek vremena od izvršenja djela, dok otežavajućih okolnosti na njegovoj strani nije našao, pa je optuženom S.B. najprije utvrdio kaznu zatvora u trajanju od **8 (osam) mjeseci**, a optuženom S.B.u kaznu zatvora u trajanju od **6 (šest) mjeseci** i istovremeno odredio da se utvrđene kazne neće izvršiti ako optuženi u roku provjeravanja od **3 (tri) godine** po pravosnažnosti presude ne izvrše novo krivično djelo, nalazeći da će se i sa uslovnom osudom kao mjerom upozorenja u dovoljnoj mjeri uticati na optužene da ubuduće ne vrše krivična djela, odnosno da u konkretnom slučaju nije nužno da se kazna primjeni radi krivično pravne zaštite, pa sud nalazi da će se u konkretnom slučaju uslovnom osudom u potpunosti ostvariti svrha izricanja ove krivične sankcije iz čl.52 KZ CG u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcijaiz čl.4 st.2 KZ CG.

Shodno čl.212 ZKP-a ovlašćeni predstavnik oštećenog AD "K." iz Nikšića se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuje na parnicu, iz razloga što rezultati krivičnog postupka ne pružaju dovoljno osnova za presudjenje u tom dijelu.

Na osnovu čl.119 i 202 ZKP-a dužni su optuženi Š.Z. i S.B. da na ime troškova krivičnog postupka uplate ovom sudu novčani iznos od 100 eura, koji troškovi se odnose na vještačenje po vještaku finansijske struke u iznosu od 55,00 € i putne troškove svjedoka u iznosu od 45,00 €, kao i pojedinačno optuženi Š.Z. iznos od 430,00 eura koji troškovi se odnose na troškove branioca po službenoj dužnosti u iznosu od 280,00 € i na ime paušala u iznosu od 150,00 €, te optuženi S.B. iznos od 100 eura, na ime paušala, koji je odmjerjen shodno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovnim prilikama optuženih.

II

Što se tiče utvrđivanja krivice optuženih Š. Ž. i S.B.a u odnosu na **krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.4 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zaK.ka**, sud je shodno čl.363 st.1 tač.1 ZaK.ka o krivičnom postupku donio presudu kojom se optuženi oslobađaju od optužbe. Naime, sud se rukovodio jednim od osnovnih principa krivičnog prava, predviđenih čl.133 st.3 Krivičnog zaK.ka, kojim je regulisano da u slučaju da se poslije izvršenja krivičnog djela izmjeni Zakon, jednom ili više puta, predviđena je primjena zakona koji je najblaži za učinioca. U konkretnom slučaju je u međuvremenu došlo do izmjene Krivičnog zaK.ka, pa je čl. 116 Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zaK.ka (Sl.list CG 25/19), koji je stupio na snagu 13.05.2010.godine, dakle prije okončanja glavnog pretresa u ovoj krivično pravnoj stvari, u čl. 416 Krivičnog zaK.ka izostavljen stav 4, a koji stav se upravo odnosi na radnje koje su optuženima optužbom stavljene na teret, pa je rukovodeći se osnovnim načelom krivičnog prava predviđenim u čl.133 Krivičnog zaK.ka, sud našao da je u konkretnom slučaju blaži Zakon o izmjenama i dopunama Krivičnog zaK.ka (Službeni list Crne Gore br.25/10 od 05.maja 2010 godine), po kome radnje koje su preduzeli optuženi, a opisane pod stavom II izreke presude ne predstavljaju krivično djelo.

Polazeći od naprijed navedenog, sud je shodno čl.363 st.1 tač.1 ZaK.ka o krivičnom postupku optužene u odnosu na krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.4 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zaK.ka, oslobodio od optužbe.

Troškovi krivičnog postupka u ovom dijelu padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U PODGORICI,
Dana, 07.07.2010.godine

**PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA, Vukčević
Slavka s.r.**

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka iste Apelacionom sudu Crne Gore a preko Višeg suda u Podgorici.

**Za tačnost otpravka tvrdi i ovjerava
namještenik suda: Vinka Rakočević**
